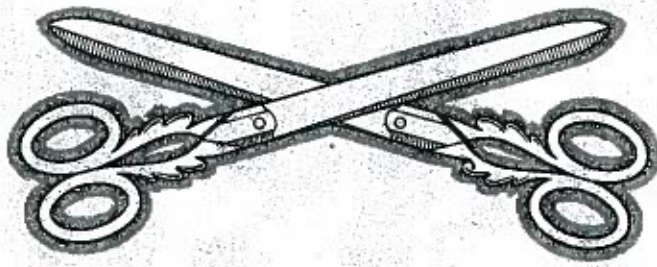

Lag Åkerberg.

TIDNINGSSURKLIPP

Fäktning 1929-1980

1929-1935

Delade segrar vid fäktning i Stadion.

På torsdagskvällen voro 5 seniorer och 3 juniorer från S. A. F. F. inviterade att i västra stadions tornet bjuda tvenne damlag spetsen i ädel tävlingen på florett.

I juniorlaget bärgade de mera tävlingsvana herrarna lätt segern, då damerna syntes lida av en höggradig nervositet, och vidare ej hade samma vapenfärdighet, som sina manliga konkurrenter. Trots all energi och humör de lade ned i tävlingen,ingo alltså de käcka fröknarna Holmgren, Zätterström och Ströman se sig slagna med hela 9-0. För segrarna svarade herrar Kornerup, Schönmeyr och Stigzellius.

Seniorernas tävling blev däremot mycket jämn och efter många vackra och spännande assauter fingo S. A. F. F:s representanter ge sig med ett nederlag av 13-12. Damerna visade verkligen sina gäster, att de ej höllo i floretten för första gången, och det var med stor ansträngning herrarna undveko ett större nederlag. Bland damerna märktes särskilt fr. Hellquist, den enda för kvällen som tog hem fem segrar. Fröken Olsen blev också genom sina långa och snabba attacker en av gästernas stötestenar, och det lyckades dem blott att notera en seger över henne. Fröken Gripenstedt kom kanske icke till sin rätt, då hon var bunden att taga assauterna tätt efter varandra, annars hade hennes rutin och goda stil nog bragt henne fler än tre segrar. Fr. Hamilton och fru Freese visade även prov på god skolning och mjuk stil i de assauter de hade att utkämpa. I herrarnas lag var utan tvivel den säkrare och rutinerade Faugust mest effektiv, men även den vänsterfäktande Rabén gjorde några vackra assauter. Under sin form fäktade både Björklund och Åkerberg, och de kunde ej heller skänka sitt lag mer än tvenne segrar per man. Hela den trevliga tävlingen, som skickligt dömdes av mätte d'arme M. Hubert och hans son, avslutades med en kopp te.

Forsberg, SAF, vann juniorfäktningen.

Föreningen för fäktkonstens främjande och Stockholms allmänna fäktförenings gemensamma serietävlingar hava åter tagit sin början efter julupphället. Den 25 dennes ägde serietävling för juniorer på värja rum, vilken samlat endast fem deltagare. Som överlägsen segrare placerade sig Forsberg SAF efter god och behärskad fäktning, som ej lät sig imponeras av motståndarnas överlägsenhet i längd- och räckvidd. Berg slutade som andre man efter omfäktning med af Ugglas.

Resultat: 1. Forsberg SAF 4 segrar. 2. Berg FFF 2 segrar. 3. af Ugglas FFF 2 segrar. 4. Carell SAF 1 seger. 5. Rabe FFF 1 seger.

Lördagen ägnades åt floretten och intresset för detta vapen visade sig vara gäckande stort i det att sex man från SAF och tre från FFF startade. Fäktningen gav prov på god florettskola och särskilt SAF har gott om goda juniorer. Märkligt nog placerade sig två vänsterfäktare på de första platserna i det att Rabén segrade med sex vinstmatcher och två förlorade. Rabén, som har en stor räckvidd genom sin längd, fäktar trevligt

Närt i fäktingen på lördag-söndag. Ungdomarnas chans.

20 man i juniorernas florettmästerskap.

Fäktförbundets årliga nationella tävlingar inledas i dag med florettfäktning för A-klassen, det är uttytt debutanterna. Kl. 3 e. m. börjas det i G. C. S:s traditionsmättade fäktsal, som änyo blivit skådeplatsen för mästerskapstävlingarna sedan dessa några år prövat på ett flertal andra lokaler. Ätta man äro anmälda till lördagens tävling, nämligen T. Ahlgren, Lunds universitet, O. Edlund, Djurgårdens S. F., kadetterna Nilsson och Nordlander, Karlberg samt de fyra eleverna till Hubert: T. Gårdlund, T. Kornerup, D. Åkerberg och J. Stigzellius, samtliga tillhörande Stockholms allmänna fäktförening. Att förutsäga något om utgången vore närmast dumt — därtill saknas i allt för stor utsträckning jämförelsepunkter, vartill kommer att bristen på tävlingsvana hos kombattanterna mången gång helt kastar om de egentliga värdena. Av allt att döma bör emellertid någon av ungdomarna från S. A. F. F. läggas beslag på segern — Kornerup är i så fall närmast till den —, men lundensaren Ahlgren lär också vara bra, liksom Edlund. Kadetterna äro enligt uppgift knappast att räkna med utan bli mest med för att få erfarenhet.

Söndagen blir ansträngande för ledningen med värjtävlingen för klass A redan kl. 9 på morgonen och florett för klass B om juniormästerskapen kl. 1. På värja mötas fjorton man, däribland sju ifrån Flottan, två från S. A. F. F. och en från vardera Lund, F. F. F., S. 10 och Uppsala studenters I. F. Här är utgången ännu mera oberäknelig — en stöt är avgörande. Juniorernas florettmästerskap har samlat tjugu deltagare och här börjar den vanliga kampen mellan eleverna vid G. C. I. och hos M. Hubert. Bland de förra torde Skarstedt och Götberg höra till de säkraste, bland de senare Lindman, Faugust och Rabén. Därtill komma de säkra uppsalastudenterna Trahn, Björkman, Hansson och Sandin så nog blir det konkurrens!

Den som beger sig till Hamngatan 19 får svar på frågorna och dessutom tillfälle att — som man får hoppas — se och njuta av god sport.

lugnt och behärskat, väl utnyttjande parad och ripost. Åkerberg, som belade andra plats, är en fäktare av annat kynne och lever i hög grad på sin friska offensivlust. Att han dock väl vet att försvara sig visar hans placering främst av de fyra vilka erhållit 5 segrar. Nr 3 blev Jentzen, som, från att förut uteslutande ägnat sig åt värja, nu tillägnat sig en ej föraktlig florettskolning; ännu har Jentzen dock en alltför framskjuten hand på det verkliga florettspelet. På 4. och 5. plats kommo Kornerup och Lindström, den förra representerande florettskolan, den senare värjskolan.

Resultat: 1. Rabén SAF 6 segrar, 13 stötar. 2. Åkerberg SAF 5 segrar, 14 stötar. 3. Jentzen FFF 5 segrar, 15 stötar. 4. Kornerup SAF 5 segrar, 15 stötar. 5.

Fäktföreningarnas serietävlingar.

d. 25 nov. 29.

Även för innevarande säsong hava Föreningen för Fäktkonstens Främjande och Stockholms Allmänna Fäktförening överenskommit att anordna gemensamma serietävlingar på de olika vapnen, sedan detta system under föregående år visat påtagligt goda resultat. En ytterligare förändring till det bättre sker dock i år, antalet tävlingar, förut fem till antalet på varje vapen, komma att under perioden november—april inskränkas till blott tre. Av dessa aygöres en under månaderna november—december, en strax efter nyår och den sista i samband med klubbmästerskapen fram på vårsidan. Trots inskränkningen till blott tre tävlingar blir det dock en stor apparat att sköta, på varje vapen, d. v. s. florett, sabel och värja, finnes en senior och en juniorclass, varför tillsammans 18 tävlingar skola anordnas på ungefär ett halvår. Lägre än till tre tävlingar per vapen kan man icke gå, resultatet skulle då lätt kunna bliva alltför missvisande.

Den första tävlingen i raden, florett för seniorer, påbörjades redan i onsdags med 14 deltagare, varför det blev omöjligt att hinna genomföra alla matcherna under dagen. Lördagseftermiddagen fick därför tillgripas, tyvärr blev det för två deltagare omöjligt att inställa sig, antalet tävlande blev sålunda blott 12. Under kapten J. Danckwardts och löjtnant H. Granfelts ledning var allt klart före kl. 6 em. Löjtnant Tingdal, återbördad till Stockholm efter ett års tjänstgöring i Uppsala, gjorde en lyckad come back. Redan i onsdags skaffade han sig ett gott försprång, vilket han väl höll även under gårdagen. Resultatet 10 segrar av 11 möjliga, de flesta segrarna synnerligen överlägsen vunnna. Närmast placerade sig kapten Ahlberg med 9 segrar, en placering, som är honom väl unnad efter hans vackra vapenföring och goda blick. Herr Thulin blev nummer 3 med 8 segrar medan ungdomen Forssell tog hem 7 föte löjtnant Drakenberg. Greve Louis Sparre, 66 år gammal, fyllde hela fäktsalen med sin enastående vitalitet. Med 5 segrar placerade han sig som åttonde man, en beundransvärd prestation.

Resultat: 1) Löjtnant Tingdal, FFF, 10 segrar; 2) kapten Ahlberg, FFF, 9 segrar; 3) herr Thulin, SAFF, 8 segrar; 4) kand. Forssell, SAFF, 7 segrar; 5) löjtn. Drakenberg, FFF, 6 segrar, 34 mottagna stötar; 6) kand. Åkerberg, SAFF, 6 segrar, 38 stötar; 7) kapt. Årman, FFF, 6 segrar, 41 stötar; 8) greve Sparre, FFF, 5 segrar, 44 stötar; 9) löjtn. von Rosen, FFF, 5 segrar, 46 stötar; 10) kand. Kornerup, SAFF, 2 segrar, 49 stötar; 11) kapt. Forsling, FFF, 2 segrar, 52 stötar; 12) löjtn. Burman, FFF.

På onsdag fortsattes med florett för juniorer.

Boman.

d. 14. 4. 1929. 1929.

NYA DAGLIGT ALLEHANDA

SPORT OCH IDROTT

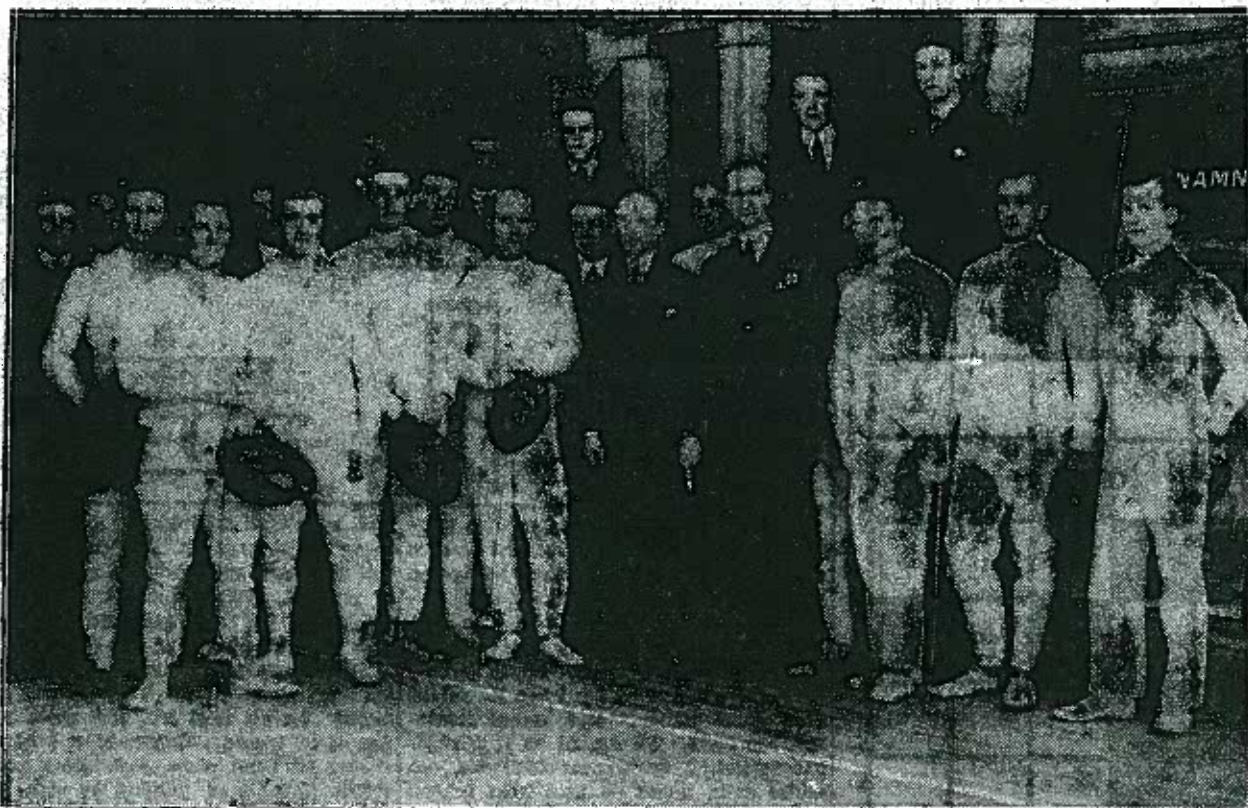
STORA ÖVERRASKNINGAR

i fäktveckans värjfäktning.

Kand. Dag Åkerberg segrar.

A-klassarna slutfäktade på värja.

Svenska fäktförbundets tävlingar på söndagen.

Fäktare och funktionärer på linje.

Wachtmeister dubbelsegrare.

Vann juniormästerskapet även på florett.

Mästerskapstävlingarna i fäktning hade till måndagen fortskridit så långt att juniormästerskapet på florett kunde avgöras. Av de 81 anmälda uteblevo blott ett par, däremot minskades antalet tävlande i första omgången genom att söndagens finalister i sabelfäktning fingo stå över till semifinalen. Semifinalen delades på tre pouler under kaptenerna Danckwardt, Bengt Ugglia och Personne. Ur dessa pouler uttogos sammanlagt tio män till kvällens final, som leddes av kapten Bertil Ugglia med löjtnanterna Palmstierna, Ferm, Follin och Lindman i jury. Kapten Ugglas ledning var som alltid bravurmässig och horde sannerligen tjäna andra presidenter till föredöme.

Från början togo löjtnant Wachtmeister och kandidat Akerberg ledningen, vilken de troget behöll till det sista. Efter sista matchen befunnos dessa stå lika med vardera 7 vunna segrar och 15 mottagna stötar. Omfäktning om mästerskapstiteln måste ordnas. Här liksom

vid söndagens omfäktning om sabelmästerskapet visade det sig att Wachtmeister hade de bästa nerverna. Genom en synnerligen påpasslig fäktning, som smidigt anpassades efter motståndarens åtgöranden, tog löjtnant Wachtmeister segern och kan nu ståta med titeln dubbelmästare. Segraren besitter en enorm räckvidd, har den rätta blicken för hur spelet skall läggas och varierar samt äger slutligen en aktningvärd snabbhet.

Kandidat Akerberg bör ha en grundlig utbildning såsom dels medlem av SAF och därmed elev av mitre d'arnes Hubert, dels som elev vid GCI. I viss mån få väl framgångarna tillskrivas hans vänsterhänthet, men hans repertoar är icke oäven. Stundom äro dock rörelserna alltför långsamma.

Som god tredje man placerade sig teknolog B. Forssell, vilken blott släppte in 14 stötar på sig men i stället tog ett till synes onödigt nederlag mot Hagquist.

Resultat: 1) Löjtn. C.-J. Wachtmeister, K. 8, 7 segrar, juniormästare 1930; 2) kandidat D. Akerberg, SAF, 7 segrar; 3) teknolog B. Forssell, SAF, 6 segrar, 14 mottagna stötar; 4) studerande T. Kornerup, SAF, 6 segrar, 18 mottagna stötar; 5) kandidat T. Tunqvist, DIF, 4 segrar, 16-stötar; 6) kandid. R. Kostman, SAF, 4 segrar, 21 stötar; 7) kandidat T. Ahlgren, Lunds UGIF, 3 segr., 20 mottagna och 18 utdelade stötar; 8) kandidat E. Bäckström, DIF, 3 segrar, 20 mottagna och 14 utdelade stötar; 9) kandidat H. Hagquist, DIF, 3 segrar, 28 stötar; 10) kandidat E. Blomberg, SAF, 2 segrar.

Lagpriset för de tre bästa fäktarna erövrades av Stockholms Allmänna fäktförening med 9 poäng, närmast kom DIF med 22 poäng.

På tisdag avgöres juniormästerskapet på värja. Det bör påpekas att tävlingen börjar redan klockan 2 e. m. och icke som förut uppgivits klockan 4.

Boman.

1931

Rabén åter främst i juniorfloretten.

F. F. F. och S. A. F. F. påbörjade på tisdagen sin fjärde omgång i serietävlingarna med juniorens florett. Ungdomarna klarade sig även denna gång bra mot de äldre motståndarna och belade med sina representanter — Rabén, Kornerup och Akerberg — första, andra och fjärde plats. Rabén, segraren i den tredje serietävlingen, placerade sig också nu främst med 7 segrar, till stor del tack vare sin stora räckvidd men också genom en lugn och omdömesgill fäktning. Kornerup, som också vunnit en av de föregående tävlingarna, blev tvåa och torde därför kunna räknas till de mera lovande förmågorna i junior-klasserna. Hitt måste vi också räkna kandidat Akerberg, som saktat men säkert närmar sig teten. Akerberg tillhör den kategori fäktare, som tar sin utbildning grundligt och som icke låter sig förledas att köpa en tillfällig framgång på stilens bekostnad. Det trevliga med Akerberg är att han ödmjukt tar ad notam den kritik, som han får av äldre och mera erfarna fäktare. Tyvärr se vi alltför ofta att framgången stiger ungdomarna åt huvudet, så att de bli nonchalanta och försumma det godigna, grundliga arbetet, utan vilket det icke minst i fäktning är otänkbart att nå fram, till toppen.

De främsta i tävlingsprotokollet blevo: 1) kandidat Rabén 7 segrar, 2) kandidat Kornerup 6 segrar, 3) löjtnant Jantzen 5 segrar (12 stötar), 4) kandidat Akerberg 5 segrar (13 stötar), 5) kapten Backlund 5 segrar (16 stötar).

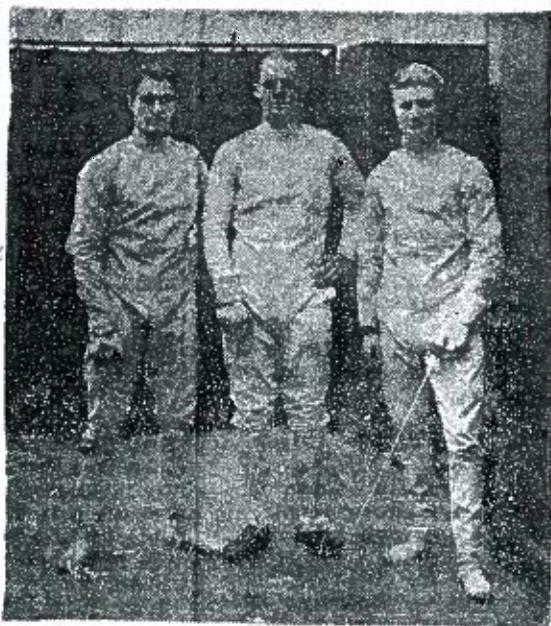
J. D.—.

Akademiska mästerskapet

i
fäktning
till

G
C
I

Det segrande laget
i Akademiska fäkt-
tävlingarna: GCI:s
lag, Fr. v. Edlundh,
Freese och Aker-
berg.

De akademiska mästerskapstävlingarna i fäktning, som avgjordes efter försök på lördagen och final på söndagen, bjödo kanske inte hela tiden på akademisk, d. v. s. formfulländad fäktning, men de flesta deltagarna visade dock prov på en utvecklad vapenföring förenad med god balans och säker blick. Att vissa brister i träningen skulle finnas är ju inte precis förvånande, då studierna nog inkräktat åtskilligt på sina häll. Bäst förberedda måste givetvis Gymnastiska Centralinstitutets elever vara, för vilka fäktning och gymnastik nära nog är dagligt bröd. Segern togs också av institutets första lag, som efter ett målnedvetet arbete bärgade en populär seger. Andralaget, som också nått finalen, fick nöja sig med tredje plats efter Tekniska Högskolan, vars representanter pröjde ett stuartat fighterhumör, ehuru teknolog Du Rietz' gälust så småningom dämpades genom en otrevlig senskada.

De nya mästarerna, Freese, Akerberg och Edlundh, skötte sig ordentligt. Freese är utan tvekan den bästa men kan snart bli upphunnen av de övriga två, av vilka Edlundh tycks vara mannen med enorma förutsättningar, som nog icke sagt sitt sista ord i fäktning. Laget slog nu sina kamrater i andralaget med hela 7—2, där Freese var utan nederlag och de båda övriga bidrog med två segrar var. Löjtnant Thorburn var den som höll efter förstalaget, men hans lagkamrater stodo sig slätt och kunde aldrig på allvar hota kamraterna i "ettan".

Mötet mellan GCI II och Tekniska högskolan bjöd på jämna strider, som teknologerna avgjorde till sin fördel först i sista matchen, där ställningen sensatio-

nellt stod 4—4 mellan Thorburn och Du Ritz, innan den sistnämnde lyckade bärga segern. Därmed var GCI:s andralag förvisat till tredje plats och GCI och Teknis kunde på allvar gå in för slutstriden. Här var Forsell den ende av teknologerna, som kunde hota centralisterna, vilka också alla tre fingo driva sig tillbaka med nederlag på halsen. Du Rietz och Vasberg hade nu inte längre någon "ork" kvar utan spelet blev ett lätt byte för trion Freese—Akerberg—Edlundh. Resultat 6—3.

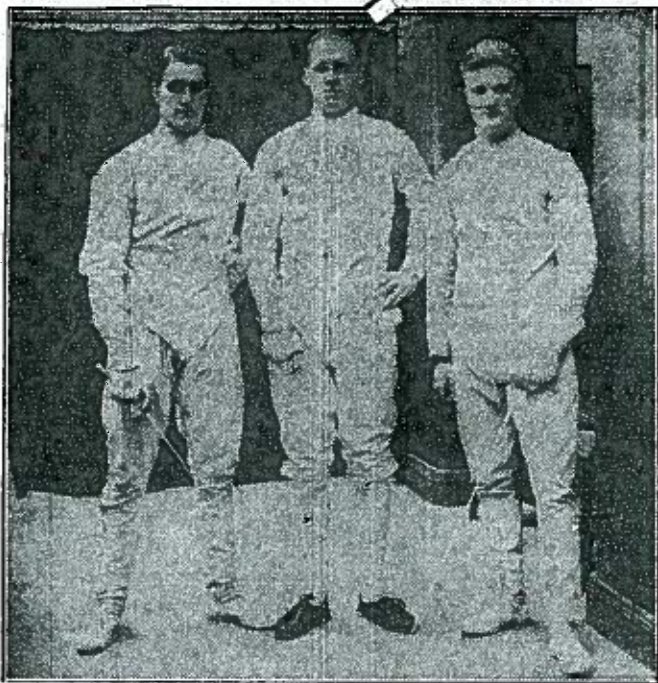
Utgången av tävlingen måste betecknas som absolut rättvisande, men de var synd att två lag av de fem startande först måste slås ut i en försökstävling då det icke hade varit så oändligt svårt att låta alla lag fäkta mot alla. Domars frågan bereder här de största svårigheterna, vi hoppas att den frågan så småningom skall ordnas.

Individuellt voro Forsell och Freese bäst med vardera fem segrar men främst av alla stod väl ändå teknologen Vasberg, som med aldrig svikande glatt humör tog nederlag som segrar. I det hänseendet ha övriga tävlande åtskilligt att lära, flera tycks ha glömt att gott humör i med- och motgång är kännetecknet på den sanne gentlemanen. Och det vill väl alla vara? Huvudsaken är väl ändå att man får vara med om en trevlig tävling.

Att tävlingen var trevlig var det väl förresten ingen tvekan om, det borgade också ledningens namn för. Herr Uno Thulin får väl ta åt sig mesta äran, eftersom han också presiderade i flertalet matcher, inom parentes på ett överlägset sätt, men även tandläkare E. Törnblad har lagt ned tid och arbete på tävlingens organisation och därtill skaffat fina priser, vilka nu utdelades av fru Olga Freese.

Resultat. 1. Gymnastiska Centralinstitutets lag I (Freese, Akerberg, Edlundh), 2 segrar. 2. Tekniska Högskolan (Forsell, Du Ritz, Vasberg), 1 seger. 3. Gymnastiska Centralinstitutet lag II (Huld' Thorburn, Westerlund), 0 segrar.

Boman.

Segrands laget i akademiska fäktövlingen. Fr. v. Edlund, Freese och Åkerberg.

G. C. I:s lag slog Teknis i fäktfinalen

Den akademiska fäktingen
på frammarsch.

Högskoleturneringen i florettfäktning slutfördes på söndagen och gav exakt det resultat som Sv. Dagbladet tippade — G. C. I. tog hem första lagpriset med sitt "civila" lag och Tekniska högskolan lyckades pressa sig före officerslaget från Centralen. Att den akademiska fäktingen nu är på stark frammarsch fick man ett bestämt intryck av under dessa tävlingar både kvalitativt och i fråga om intresse bland publiken. Till stor bätnad för det hela måste också vara att de unga centralisterna på detta sätt komma i kontakt med den frivilliga rörelsen och ge sina övriga högskoledamödrar tillfälle att bli konfronterade med arbetsresultatet på specialinstitutet.

Det segrande laget bestod emellertid av gamla rutinerade fäktare, som fått sin grundläggande utbildning under flera år före sitt inträde vid G. C. I. Arne Freese gjorde också en serie särdeles värddade assauter och behövde blott erkänna 11 mottagna stötar och ett nederlag — mot teknolog Forsell, som kände till Freeses lilla benägenhet att ibland vara litet för flegmatisk. Åkerberg — juniormästare för något år sedan — gjorde ävenledes ett gott arbete i säker stil och Edlund, under en följd av år stöttepinne i Luleås segerrika skollag, har sannemligen väl tillvaratagit utbildningen på institutet. Sällan får man se en så smidig och väl balanserad fäkting av en så pass ung fäktare. Bland teknologerna stod Forsell i särklass, i synnerhet sedan han mot Thorburn lidit ett till synes onödigt nederlag genom sin benägenhet att skena iväg utah att tillräckligt planlägga sitt spel. Den tankeställare detta gav honom förhjälp till dagens jämte Freeses ovan anförda bästa prestation. Du Rietz i samma lag levde högt på sina goda parader och genomträngande ripos-

ter. Även om en viss otränning kunde förmärkas. Teknolog Vasberg slutligen fäktade med stor apropos och geist och kunde därigenom och sin vänsterhandsfäkting verksamt bidra till det hedrande resultatet. G. C. I:s andra lag hade löjtnant Thorburn som primus motor. Thorburn är gammal bekant på tävlingspisten i Stockholm, men har tidigare uteslutande praktiserat värjfäktning. Han visade nu en särdeles värddat fäkting även med floretten, vilket arbete med säkerhet har gjort hans värjfäktning ännu mer effektiv. En liten erinran dock. Belysningsförhållandena voro litet ofjämrna i fäktsalen och Thorburn ville förlägga striden till en viss del, men motståndaren önskade ej följa efter — då, slutade man helt enkelt fäkta! Det gäller då i stället att så engagera sin motståndare, att han följer med och det duger ej att försöka propa sig till en fördel, som man ej har rätt till. Efter sidsbytet blev ju saken fullt rättvist utjämnad. Hult och Westerlund i G. C. I.-laget gjorde även sin sak gott, men voro ännu ej helt i balans vare sig med vapnen eller på benen. Hult dock på särdeles god väg.

Tävlingen, som lugnt och säkert leddes av N. Thulin, gav följande resultat: 1) G. C. I:s lag I: Freese, Åkerberg och Edlund, 2 segrar 7—2 mot G. C. I:s II och 6—3 mot Tekniska högskolan; 2) Tekniska högskolan 1 seger mot G. C. I. II.

H. Trahn blev juniormästare i värjfäktning

Prins Gustaf Adolf femte man
S. A. F. tog lagsegern

Fyrtiofyra värjförare i en svensk fäktävling äro siffror som visa att värfidrott är på marsch framåt med en allt bredare grund.

Det var i måndagens juniormästerskapstävling som det nämnda antalet startade. Efter ett intensivt arbete med tvänne försöksomgångar kunde fjorton finalister uttagas, vilka efter en middagsrast på ett par timmar ägnade större delen av kvällen åt hetsiga och intensiva strider för att nå kronas tinnar. Och det var åtskilliga, som lyckades, i varje fall då det gällde att visa flott och elegant fäkting. Visserligen svajade en del spelets av och an som rö för vinden, men den saken hämnade sig i regel snart och kommer nog att automatiskt försvinna om vederbörande vill ha framgång på pisten.

Kvällens klarast skinande ljus var kandidaten H. Trahn, förr tillhörande Uppsala studenters idrottsförening men numera ordentligt arbetande medlem i S. A. F. En kolossal räckvidd i förenig med en ovanlig spetsäkerhet och förmåga att sätta in stötarna, när motståndarna minst av allt anade något, förde Trahn från seger till seger. Den ende, som vågade trampa den väldige på tärna, bokstavligen talat, för all del, var teknolog B. Forsell, som ensam av tretton förmodade bryta Trahns segerrad med en ovanligt vacker och väl preparerad attack. Segerherren har inhämtat sina lärdomar huvudsakligen hos M. Roger Hubert, men även M. Hubert senior har haft sin hand med i utbildningen.

Forsell fäktade trevligt, i sin kända mjuka och väl behärskade stil, tio segrar gav honom andra plats. För dagen vilade det stora lugnet över Forsell, annars händer det lätt att han förlirvar sig. Nu gick allt också fint. Skillnaden mellan de båda främsta i fråga om stilen är synnerligen stor, Trahn är den typiske värjföraren, Forsell däremot lika typisk representant för den florettskolade värjföraren. Båda stilarna äro utmärkta när de framträda renodlade, så som här var fallet, i allmänhet har nog annars florettfäktaren ett visst företräde genom sin större förmåga att behärska riposten.

Dag Åkerberg visade goda framsteg, ännu är dock utfallet stundom litet för högt, varigenom snabbheten blir lidande. Spetsen god.

Prins Gustaf Adolf och juniormästare på florett, Ljungquist, placerade sig med sju segrar var närmast tättion. Omfäkningen gick i Ljungquists favör, men prinsens placering förde honom dock ut i seniorklassen. Båda ha under året arbetat intensivt, bägge sjuda av samlevande intresse för fäktingen och bägge ha lovande anlag. Framtiden för utvisa hurdan utvecklingen kommer att bli, men utsikterna äro ingalunda dåliga.

Fänrik O. Edlund fäktar utmärkt, då om är ej tu tal, det skulle dock säkert vara fördelaktigt om den vapenföranden skötes fram något mer. Löjtnanterna Wetterhall och Kuntagård nåde samma resultat som Edlund, men blev efter omfäkning placerade i närmast ordning, rättvist av allt att döma. Kuntagård fäktade upp sig betydligt under aftonens lopp och blev allt farligere omfarligare.

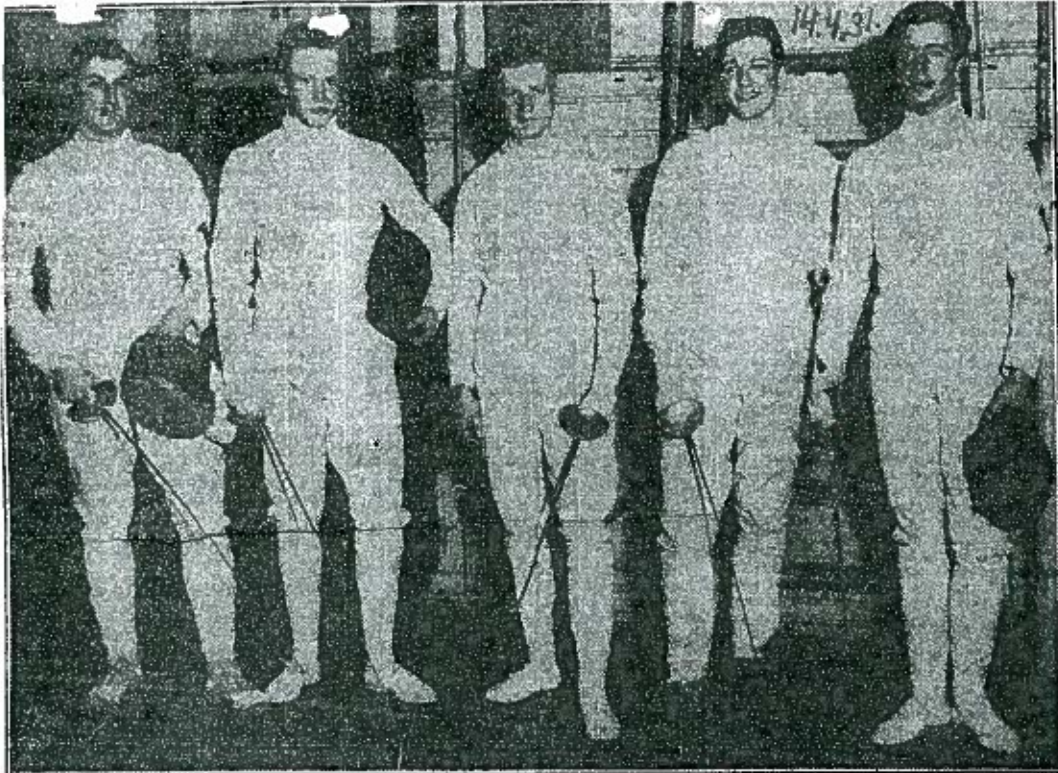
Löjtnant Envall bör kunna bli fin i värja, ett vapen, som tycks passa honom betydligt bättre än floretten. R. prisen på attacken skulle han börjat le på litet tidigare, de skulle nog kunna hjälpa upp ställningen avsevärt. Nu får han efter omfäkning stryka på foten för löjtnant Stig Lindström. Dennes fäkting har utartat till ett meningslöst vapande i luften, här vore det bäst att snarast övergå till annan idrott, ty utstillningslagging bör inte mycket finna att hämta. Och dock äro förutsättningar goda, främst är det snabbheten, som ofta har fört Lindström mot toppen moderns femkampen.

Kapten G. Dyrssen skötte på ett trevligt och gott sätt det delikata värvet att döra finalen.

Resultat: 1. Kand. H. Trahn, FF 12 segrar, juniormästare. 2. Kand. Forsell, SAF, 10 segrar. 3. Kand. Åkerberg, SAF 8 segrar. 4. Stud. Ljungquist, SAF, 7 segrar. 5. H. K. Prins Gustaf Adolf, FFF, 7 segrar. Fänrik O. Edlund, Bodens FK, 6 segrar. 7. Löjtn. G. Wetterhall, Bodens FK, segrar. 8. Löjtnant E. Kuntagård, A. 6 segrar. 9. Löjtn. S. Lindström, FF 5 segrar. 10. Kand. B. Bergman, DI dito. 11. Löjtn. F. Envall, I. 8, dito. Kand. Renhed, DIF, 18. Fänrik K. DIF. 14. Kand. Lundh, DIF.

Lagpriset, grosshandlare Valfrid Anderssons hederspris, togs av SAF med 2+3+4=9 poäng, närmast följd av FI med 1+5+9=15 poäng.

Tisdagen ägnas juniornas sabeltävling med början kl. 2 e. m. Finalen äg rum kl. 7 på kvällen. Få se om Ljungquist tänker hålla sig framme i också men farliga motståndare får han i åtskilliga, vi inskränka oss att nämna koptenerna G. Dyrssen och R. Armar prins Gustaf Adolf, som i höstas började försöka sabeln, samt åtskilliga notabeter från GCI, ingen nämnd och ingen glömd.

De fem främsta värjåktarna. Fr. o. H. Trahn, B. Forssell, D. Åkerberg, B. Ljungkvist och prins Gustaf Adolf.

1931.

Trhan FFF juniorernas värjmästare

Prins Gustaf Adolf på
femte plats.

Måndagen blev en arbetsam dag för våra S. M.-åktare som då stredo om juniormästerskapet på värja. 41 man svarade vid uppropet och dessa uppdelades på fyra försökspouler — undantagandes sändagens finalister, som gingo direkt upp i semifinalen. Poule I vanns av Åkerberg, S. A. F. F., med prins Gustaf Adolf, G. Almgren, B. Bergman och S. F. Ekblad närmast, medan G. Strömkirk, L. de Geer, M. Remröd och J. Ramstedt blevo utslagna. Poule II gav till resultat att H. Trahn segrade och följdes till semifinalen av S. Lundh, A. M. Carlsson, E. Gerdellus och E. Knutagård, medan A. Thorson, S. Hult, E. Brandel och E. Kihlblom eliminerades. I tredje poulen lade sig G. Mårtensson och K. G. Åhblom i täten, nära följda av A. V. Bengtsson, G. af Klintberg, K. E. Renehed. Utslagna blevo E. G. Oloén, B. Westerberg, G. Genberg, K. E. Eriksson och H. De Bésche. Poule IV slutligen var Ennu jämnare med fyra man lika i täten, nämligen S. Ohlsson, G. Oxenstierna, K. B. Gärdén och S. Lindström, med B. Forssell ävenledes över strecket, medan K. E. Hedelin, C. E. Frykberg, A. V. Bengtsson och E. Thunander åkte ut.

Prins Gustaf Adolf vann
ena semifinalen.

I tre semifinaler fortsattes kvalificeringen för finalen. Här tillkommo sändagens florettfinalister och därigenom skärptes striden avsevärt. Bergman tog hem sin poule före Forssell, Åkerberg och Kretz, medan Ahlgren, som fäktade något matt efter sin arbetsamma florett-tävling, måste göra Olsson, Carisson och Bengtsson sällskap ur tävlingen.

Prins Gustaf Adolf, som redan under försöken fäst uppmärksamheten vid sig genom sin väl avvägda stil och sin snabbhet, gick nu fram i stor stil och vann sin poule med blott två nederlag. I övrigt följde Lundh, Edlund, Envall och Renehed med till finalen, under det att Gerdellus, Gärdén, Åhblom och Ekbladh fingo stanna utanför. I tredje poulen var Wetterhall klart överlägsen i ett förnämligt sällskap, av vilket Lindström, Ljungkvist, Trahn och Knutagård råddade sig till finalen medan Almgren, Oxenstierna, af Klintberg och Mårtensson måste finna sig i att avbryta tävlingen.

Spännande och vacker final.

Den fjorton man tjarka finalen startade på kvällen kl. 7 inför en talrik och skicklig publik och leddes med skicklighet av kapten G. Dyrssen som president. H. Trahn gjorde nu en helt enkelt glänsande prestation genom att snabbt och säkert vinna 12 av de 13 assauter han hade att göra. Trahn är en fäktarbegävnig av stora mått och har tillägnat sig en teknik, som passar honom på pricken. Han har utvecklats mycket sedan han för tre år sedan härjade i A-klassen på både florett och värja. Fortsätter han med denna idrott bli vi en ypperlig kraftrikare. En mer övertygande mästerskapsprestation har sällan skådats. Eljest dominerade våra ungdomar från S. A. F. F., som ånyo tog hem lagpriset utan att vara hotad. Forssell genomför-

de tävlingen med omsorg och beräkning och var den ende som slog Trahn. Åkerberg gjorde en uppmärksam prestation med ett flertal rent läckra stötar, Ljungkvist fäktade med vanlig påpasslighet, balans och fart, men var nog en aning trött efter florettmästerskapet, och förmiddagens studentakrivning i latin. Prins Gustaf Adolf visade sig åter från sin bästa sida sedan en kortare svaghetsperiod i början övervunnits, och imponerade ömsom genom sin aggressivitet, ömsom genom sin precision och goda avståndsbedömning. Först efter omfäktning kunde Ljungkvist gå före Edlund. Wetterhall och Knutagård måste också skilja sig genom omfäktning, som gav denna rättvisa ordning, medan Lindström smånogom lyckades rycka upp sig och vinna nästa omfäktning före Bergman och Envall.

Resultat: 1) H. Trahn, F. F. F., 12 segrar, svensk juniormästare 1931; 2) B. Forssell, S. A. F. F., 10 segrar; 3) D. Åkerberg, S. A. F. F., 8 segrar; 4) B. Ljungkvist, S. A. F. F., 7 segrar; 5) prins Gustaf Adolf, F. F. F., 7 segrar; 6) O. Edlund, Boden, 6 segrar; 7) G. Wetterhall, Boden, 6 segrar; 8) E. Knutagård, A. 4, 6 segrar; 9) S. Lindström, F. F. F., 5 segrar; 10) B. D. Bergman, D. I. F., 5 segrar; 11) O. Envall, I. 3, 5 segrar; 12) K. E. Renehed, D. I. F., 3 segrar; 13) S. E. Kretz, D. I. F., 3 segrar; 14) I. J. Lundh, D. I. F.

Lagpriset till bästa 3-mannalag, grosshandlare Valfrid Anderssons hederspris, erövrades av S. A. F. F. med 2 + 3 + 4 = 9 poäng med F. F. F. närmast 1 + 5 + 9 = 15 poäng.

Florettskolningens triumf.

Av prislistan här ovan kan den intresserade utläsa ett nytt, övertygande bevis för sanningen av florettskolningens grundläggande betydelse vid danandet av goda fäktare. Den stadga och balans, den smidighet och behärskning, som präglade de unga adepterna från fäkt salen vid Grevturegatan, tjusade ögat lik väl som visade sin obestridda effektivitet även mot sluggning, som dock före

1931.

d. 22.4.1931.

Fäktingen på stadig frammarsch.

Stora förhoppningar inför landskampen.

Maître des armes A. Hubert.

Årets mästerskapstävlingar i fäkting avslutades på söndagen i och med slutstriden om kungens kanna för officerslag — en tävling som dock strängt taget icke ingår i mästerskapserien men som tack vare det starka militära inslaget i svensk frivillig fäkting hänger så in- timt samman med denna, att den dock bör räknas dit.

I samband med de olika tävlingarna ha vissa reflexioner gjorts i dessa spalter, men en liten efterskörd och några understrykningar kanske kan vara av intresse nu efteråt sedan intrycken något vatt sig.

Det allmänna intrycket av den fäkting som presterats under årets mästerskap är avgjort gynnsammare än tidigare. A-klassen visade en stadga och behärskning, som för endast några år sedan knappast återfanns ens i B-klassen. Denna i sin tur glädde, åtminstone i sista omgången, med fullt tillfredsställande teknik och en icke föraktlig taktisk förmåga. Var har man då att söka anledningen till dessa glädjande fakta rörande de unga och yngsta fäktarna? Otvivelaktigt i det intresse för floretten, som gör sig gällande inom de kretsar, som i år med aldrig rubbad konsekvens tagt beslag på tätplaceringarna inom alla klasserna och på alla vapen.

Med andra ord, årets tävlingsresultat peka ånyo på den rätta vägen vid dan-andet av goda fäktare — enskild utbildning, börjande med grundlig florett- skolning, innan andra vapen få prakti- seras och så fortsatt aldrig eftersatt lek- tionsfäkting, huvudsakligen med florett. Den vägen har följts av Stockholms all- männa fäktingförening, som sedan 10 år är urhemmet för alla nybörjare bland stockholmsungdomen. Denna förening har haft och har fördelen av en instruk- tör av Guds nåde inom sina egna led när det gäller att "göra en fäktare", att starta en pojke på fäktipisten — Uno Thulin är hans namn, och det namnet kommer att leva i svensk frivillig fäk- tings historia till tidernas slut. När så Thulin fått viss form på en adept, så släpps han fram till Maître d'armes Hubert, som allom bekant är den sedan 1920 här verkamme franske fäktnäs- taren. Inför denne fullständiga sedan skolningen under fortsatt sträng, men fa- derligt uppsikt av Thulin. Att det tar år att på detta sätt fostra fäktare är givet och flera tröttna nog på vägen, men de som verdigen äro något värda kämpa tappert vidare och nå småningom fram i täten, dit just i år en hel rad ryckt fram efter energiskt arbete.

Maître Hubert har emellertid även an- dra elever än från S. A. F. F., nämligen från sin egentliga uppdragsgivare F. F. F. De äldre fäktarna här ha nog som regel sökt följa den smala vägen med florett i hand, men en hel del, och då särskilt bland de yngre officerarna, ha kastat sig direkt på värjan för att genast kunna deltaga i modern 5-kamp, där ju fäk- timentet utkämpas på värja. Detta är

dock kortsynt politik och den hämnar sig mycket snart. Årets resultat talas även här sitt tydliga språk. B-klassens värja gick helt i fleuretisternas tecken utan att en enda 5-kampare kunde göra sig gällande. Att man på krigsskolan hoppar över floretten är helt naturligt, då varje kadett kan beräknas erhålla blott omkring 15 enskilda lektioner på 1½ år och på den tiden läres intet fråga om florettfäkting, men har, att döma av yngre officerars livliga deltagande, ett fruktbarande intresse grundats. Detta intresse bör emellertid om möjligt enarast efter officersexamen inriktas på skolvapnet så att den nödvändiga balan- sen och smidigheten åstadkommas.

En stor del av de tävlande i A- och framför allt B-klassen äro elever vid G. C. I. Att där med hänsyn till den ringa tid som står till förfogande för fäkting måste användas förkortade arbetsmeto- der är givet och ingen vare sig kan eller vill begära att en tvåårselev skall vara fullfjädrad fäktare — det är redan fram- hållt att därför fordras åtskilliga år — och det måste också konstateras att 1931 års kurser väl svara mot sina företrä- dades kvalifikationer. Det har visser- ligen sagts att en tillbakagång kunnat förmärkas, men rätta förhållandet är nog det, att övriga kategorier i år stått högre än förr och därigenom skillnaden kanna ske framträtt skarpare. Värjfäktingen står relativt högt bland G. C. I.-eleverna, ett förhållande som särskilt fram- trädde i tävlingen om kungens kanna, där två av finalagen till 5/8 utgjordes av elever vid G. C. I., vilka lag gjorde livet surt för de båda äldre lagen med all sin rutin och skolning. Vad man emellertid skulle önska vore, att princi- pen om florettakolningen skarpt fram- hålles för dessa blivande lärare och in- struktörer, så att när tid och omständig- heter det medgiva deras arbete på dan-andet av unga fäktare inriktas efter den principen. Ett direkt resultat av den sångna veskans hårda duster är ut- tagning av de lag som 4-5 maj skola försvara våra färger i landskampen mot Danmark och Norge här i Stockholm. Fäktförbundets styrelse har därvid gått in för att en fäktare blott skall behöva representera i ett lag — det går ju bra när man slåss på sin mammas gata och slipper resekostnader m. m.

I florett äro uttagna som ordinarie kapte- nerna Knut Enell, Bertil och Bengt Uggla, alla tre svenska mästare under Danmark, som presidenter. I poule 1 senare tid och i tillfälle att komma i segrade Gripenstedt med sju segrar och högsta trim. Reserver äro kapten Ting- ett nederlag (mot Bengt Uggla), var- dal och herr U. Thulin, båda fullgoda ersättare.

På värja räknar förbundet med kapte- nerna N. Hellsten, C. Gripenstedt och G. Dyrssen, även de alla svenska mästare och, åtminstone de två senare, i full trä- ning. Reserver äro Bertil Uggla och H. Granfelt. Sabellaget består av Granfelt, Tingdal och E. Lindman, med Thulin och löjtnant I. Sahlin som reserver, och det laget skäms ej för sig — det bör kunna med framgång konkurrera med våra grannar-motståndare.

En flyktig granskning av övriga fäk- tare ger glädjande nog vid handen, att vi mer än väl skulle kunna ställa upp dubbleringslag på alla vapen. Tages de tsedda reserverna med i dubbleringsla- gen skulle juniormästaren B. Ljungkvist väl försvara en plats både på florett, vär- ja och sabel, liksom A. Freese, som i A. l:s lag om kungakannen dokumenterade sig som lika god på värja som på övriga vapen. På värja finnes f. ö. en hel rad prima krafter, bl. a. Thofelt, som trots brutet nyckelben blev tvåa i mästerska- pet, Erik Drakenberg och Armann.

Det är blott fjortan dagar kvar till landskampen, så att träningen måste sköt- as med omsorg och förstånd. Korta assauter med så omväxlande motståndare som möjligt äro att rekommendera och så snappa promenader för konditio- nens främjande.

Det gäller att komma med verklig ap- tit till landskampen, varför sista dagarna öre böra gå i vilans och koncentratio- nens tecken. Vi ha i år en chans att kröna vår bästa fäktsäsong med den länge eftersträfvade segern i landskam- pen. Må alla fäktare gå in för att så sker.

N. N.

Nord. Fäkttävlingen: Hårda värjstrider, 5 man i omfäkting

Dansken Kofoed-Hansen beseg- rade till slut Gripenstedt

Nordiska landskampens individuella värjtävling på torsdagen blev en av de hårdaste och mest spännande fäkttäv- lingen, som på länge avhållits i vårt land. Med knappa två timmars uppehåll för intagande av middag, fortgick tävlingen från klockan två e. m. till strax efter midnatt.

I försöket ställde 22 man upp. Tävla- gen avgjordes här på en stöt, varför det gällde att från första början hålla tungan rätt i mun. Från försökspoulen nr 1 kvarstodo Bo Lindman, C. Gripen- stedt, Bengt Uggla och J. Hjtmggaard, Norge. Uggla kom med först efter om- fäkting med G. Dyrssen, vilken således utelöts från vidare tävlan.

Från andra poulen gingo till semifi- nalerna A. Thorbura med fem segrar samt A. Grönhagen, E. Drakenberg och E. de Laval med vardera fyra segrar efter omfäkting med C. Dahlgren, som även hade fyra segrar, men vid omfäk- tingen blev utslagen. De kvarstående från tredje poulen blevo R. Armann med sex segrar, S. A. Munch, Danmark, med fyra segrar, H. Granfelt och A. Freese med vardera tre segrar

Semifinalerna gingo på två pouler med kapten G. Dyrssen och dr I. Ostier, som presidenter. I poule 1 Laval med fyra segrar och elva mottagna stötar. Utslagna i denna poule blevo Freese, Berthelsen, Danmark, Bengt Uggla och Lorentzen, Norge.

Från semifinalpoule 2 utgick Bertil Uggla som segrare med fem segrar och åtta mottagna stötar. Därefter placerade sig Lindman och Granfelt med fem segrar och nio mottagna stötar, Kofoed- Hansen, Danmark, med fyra segrar och åtta mottagna stötar samt Tingdal med fyra segrar och nio mottagna stötar. Utslagna i denna poule blevo Grönha- gen, Thorburn, Hjemgaard, Norge, och Drakenberg.

Finalen, dömd omväxlande av I. Ostier och N. Hellsten, blev än härdare än de föregående omgångarna. Här gällde det att först pricka in tre stötar på mot- ståndaren för att vinna. Tävlingen kom härigenom att draga långt ut på tiden men svoringen av kämparna blev i stäl- let desto noggrannare.

Svenske mästaren, Carl Gripenstedt, tog från början en god ledning genom tre raka segrar, men så knöt det sig ett tag och vips hade flera av medtäv- larna inhämtat Gripenstedts försprång. Så när som på E. de Laval och D. Åker berg, vilka snart sackade efter, följde de övriga gott åt och ännu när bar ett fåtal assauter återstodo fanns ingen möjlighet att utpeka segraren. Denna måste emellertid stå att finna inom kvin tetten Gripenstedt, Bertil Uggla, Ar mann, Granfelt och dansken Kofoed Hansen, vilka efter slutförd tävling all ståtade med sex segrar var.

Omfäktingen mellan dessa tog nä- mare en timmes tid. Resultatet blev a dansken och Gripenstedt då stodo på till, båda med tre segrar. Förnyad omfäkting mellan dessa båda måste vi gripas och då lyckades Kofoed-Hans genom en väcker attack få in för- stöten på svensken. Gripenstedt anf- oförtrutet, dansken gjorde en bylja parad, följd av blixtnabb ripost, så gick direkt i bröstet på vår mästa Gripenstedt bragte så ställningen till —1, men därefter var det den lille m- naggande gode dansken, som slutlig avgjorde tävlingen i dansk favör. Du- tigt gjort av en man så kortväxt som Kofoed-Hansen, att bemästra sina långd- och rickvidd avsevärt bättre rustade motståndare. Snabb uppe- ningsförmåga, god skolning och säl- spets voro grundläggande för sege- ett aldrig svikande humör och god k- dition gjorde resten.

Carl Gripenstedt blev nu tvåa ei sedvanlig omsorgsfull fäkting, de övr motståndarna voro dock ovanligt r- gångna i sin jakt efter mästens sk-

Bertil Uggla hamnade genom omfi- ningen på tredje plats, Hans Gran blev fjärde medan Raoul Armann i sist i låtgruppen. Uggla tillvaratog- sorgsfullt alla chanser men var icke al- lycklig i sina åtgöranden. Hans G- felt var därigenom mindre omsorgs- en del onödiga nederlag tillkommo delvis genom en smula slarv.

Bo Lindman blev sjätte man på segrar, Tingdal och Munch stodo fyra segrar närmast denne, Tin-

UGGLA hotande nära OSIER

Lika många segrar

Dansken segrade i omfäktingen

Fru Munck var oslagbar bland damerna

Våra ungdomar på styva linan

fjärde plats kom åter en svensk, Tingdal, som för första gången på länge visade sig i offentlig tävling.

Glädjemenen för kvällen voro dock de svenska ungdomarnas glänsande fäkting. Arets juniormästare Ljungquist beredde, som redan nämnts, åtskilliga

IVAN OSIER, nordisk mästare i florettfäkting.

svårigheter för själva Osier. Det var en sann fröjd att se den glädje, varmed denne gymnast attackerade den fruktade och hur respektlöst stötarna prickades in. Här ha vi själva ämnen till en verklig storfäktare, vi hoppas att han behå-

fjärre mottagna stötar gav företrädet framför Munch.

Erik de Laval visade sig på pisten för första gången i år, konditionen syntes svjka på slutet. Dag Åkerberg stred tappert, rutineu saknades dock tydligt gent emot så fullfjädrade motståndare, som han hade att möta i finalen.

Psykiskt som fysiskt blev tävlingen ett verkligt kraftprov, en nyttig träning för våra fäktare, som nu börja förbereda sig till E. M. i Wien. Dessa mästerskap skola avgöras 27 maj—4 juni och ha samlat anmälningar från 16 nationer, bland dem Sverige, som sänder ett antal värkfäktare.

Resultat: 1) A. Kofoed-Hansen, Danmark, 6 segrar; 2) C. Gripenstedt, Sverige, 6 segrar; 3) Bertil Uggla, Sverige, 6 segrar; 4) H. Granfelt Sverige, 6 segrar; 5) R. Armann, Sverige, 6 segrar; 6) Bo Lindman, Sverige, 5 segrar; 7) I. Tingdal, Sverige, 4 segrar, 20 stötar; 8) S. A. Munch, Danmark, 4 segrar, 22 stötar; 9) E. de Laval, Sverige, 2 segrar; 10) D. Åkerberg, Sverige, 0 segrar. Segrare erhåller kronprinsens hederspris.

Fredagen är de nordiska fäktävlingarnas sista dag. Vapnet för denna dag blir sabeln. Startar Osier, är det väl sannolikt att han kniper tätplatsen. Intressant skall dock bli att se hur våra egna, främst Tingdal, Granfelt och Thorlin, skola klara sig, men även ungdomarnas start blir intressant. Förstök börja kl. 2 e. m., finalen kl. 6 e. m. Sedan tävlingarna undanstöts blir det fest på Royal, och så är ännu en nordisk fäktarvecka förgångna.

BOMAN

Hur det nu än var med den saken så visade Osier sig som den klart bättre fäktaren, för dagen tydligen i glimrande form. Ett nederlag fick han vidkännas under aftonen, nämligen i sin första assaut mot landsmannen Berthelsen, men för övrigt avfärdade han raskt och galant alla motståndare. Svårast hade han med vår egen juniormästare B. Ljungqvist, som gav honom åtskilligt att göra och icke kunde besegras förrän ställningen var 4—4.

Bertil Uggla, vår främste florettfäktare, hävdade sin ställning på eklatant sätt. Träningen sitter nog för ögonblicket icke särskilt djupt. Fäktingen var dock prima.

Jens Berthelsen, den sympatiska dansken, blev nu tredje i detta fina sällskap, besegrad av Bertil Uggla och ungdomarna Ljungqvist och Åkerberg. På

Efter lagtävlingarna under den nordiska landskampen har turen nu kommit till de individuella tävlingarna. Början gjordes på onsdagen med floretten. Ur denna tävling gick dansken Ivan Osier som segrare, in i det sista pressad av vår egen Bertil Uggla, vilken dock två gånger under aftonen måste stryka på foten för segerherren. Osiers överlägsenhet dokumenterades klart vid de båda mötena, så klart till och med att det syntes onödigt att vidtaga det extra försiktighetsått, som de alltid påpassliga danskarna nu genomdrevo. Under hela finalkvällen hade presidentskapet med oväld och skicklighet utövats av kapten Ake Grönhagen assisterad av norrmannen Akre Aar, dansken Munch och svenskarna Wetterhall och Lindman. Någon berättigad anmärkning mot bedömningen hade icke kunnat resas under hela kvällen, men när Osier och Uggla efter genomförd tävling båda stodo lika med vardera 7 segrar och omfäkting därför beordrades, dög icke längre denna jury utan den ene av svenskarna ratades av danskarna. Svensk flathet ser man dagligdags exempel på, ytterligare ett gavs på onsdagskvällen, då gästernas ohemula krav beredvilligt godtog. Man kan fråga sig varför danskarna hela kvällen förut kunnat tolerera juryn och varför krav på ändring skulle resas först vid omfäktingen.

ler sitt flärdfria och gentlemannamässiga uppträdande, fastän han med denna tävling tagit steget in bland den svenska eliten.

B. Forssell tog platsen närmast klubbkamraten Ljungqvist efter en energiskt och målmedvetet genomförd tävling. Det måtte sannerligen inte vara något nöje att vara storfäktare, då man ideligen är utsatt för årelystna ungdomars angrepp. Norrmannen Lorentsen var sig icke riktigt lik sen landskampen, nu fick han nöja sig med sjunde plats.

Åkerberg, av samma ungdomliga kategori som Ljungqvist och Forssell, blev åttonde före danske mästaren Kofoed-Hansen, som slutade sist i finalpoulen.

Dansk seger i damtävlingen

Fru Munch från Danmark visade ett fint prov på sin konst genom att utan nederlag genomkampa onsdagens strider, såväl under försöken som i finalen. Vad sägs för övrigt om att på sju segrar blott ha mottagit lika många stötar?

Även andra plats gick till Danmark genom fru Dahm, som dock hade en kolossal tur genom att vinna inte mindre än fem assauter med blott en stöts övervikt. Engelskan miss G. Daniell blev tredje i detta sällskap efter effektiv och vacker fäkting. Vår bästa fäktarinna, fröken E. Gripenstedt, hamnade på fjärde plats före fröken Ahlman-Olsen, Danmark, vilken som alltid fäktade värdt och elegant.

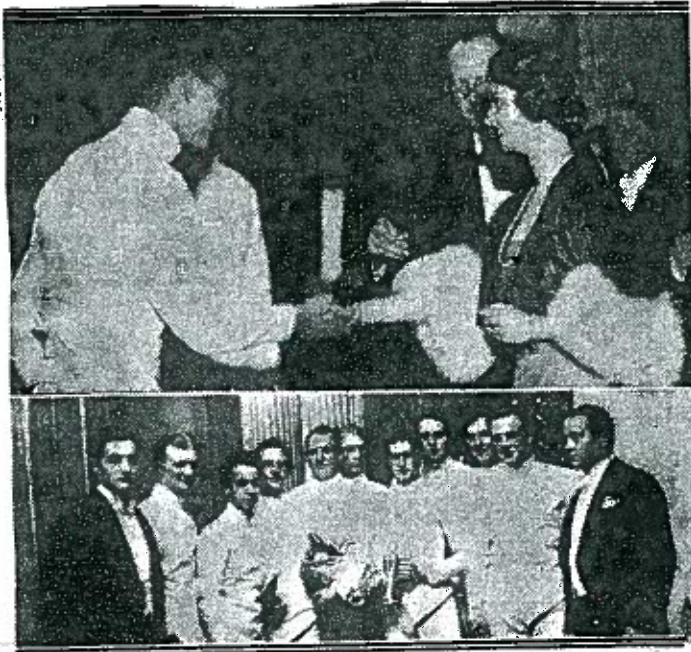
Resultat. Herrarnas tävling: 1) Osier, Danmark, 7 segrar; 2) Bertil Uggla, Sverige, 7 segrar; 3) Berthelsen, Danmark, 5 segrar; 4) Tingdahl, Sverige, 4 segrar, 29 stötar; 5) Ljungqvist, Sverige, 4 segrar, 33 stötar; 6) Forsell, Sverige, 3 segrar, 29 stötar; 7) Lorentsen, Norge, 3 segrar, 34 stötar; 8) Åkerberg, Sverige, 2 segrar; 9) Kofoed-Hansen, Danmark, 1 seger.

Damer: 1) Munch, Danmark, 7 segrar; 2) Dahm, Danmark, 6 segrar; 3) Daniell, England, 4 segrar, 20 stötar; 4) Gripenstedt, Sverige, 4 segrar, 21 stötar; 5) Ahlman-Olsen, Danmark 3 segrar; 6) Olsson, Sverige, 2 segrar, 29 stötar; 7) Free-se, Sverige, 2 segrar; 30 stötar; 8) Rooth, Sverige, 0 seger.

På torsdag kl. 2 e. m. börja de individuella värjtävlingarna. Final kl. 7.30 e. m.

Boman

1931.

Överst prinsessan Sibylla utdelar prisen, och därunder SAF:s vinnande fäktlag med tränaren, hr U. Thulin, blygsamt i bakgrunden.

Söt Sibylla på fäktfest med prinsen.

okt. — 1932

Ungdomarna segrade.

SAF vann överlägset på samtliga tre vapen över FFF inför det mest fulltalliga auditorium som fäktingen upplevt, å Grand Hôtels spegelsal på fredagen. Prinsessan Sibylla utdelade priserna och hyllades vederbörligen med hurrap, som klingade mera entusiastiska än vanligt, men så var också vår nya "sessa" sötare än söt, och tog både fäktare och publik med storm.

För att sedan gå något mera kallt i ordning med frågorna, så inleddes lagtävlingen mellan FFF och SAF kl. 3 e. m. å Royals festvåning, där fäktförbundets nyvalde ordförande, kapten Åke Grönhagen, själv funderade som tävlingsledare med biträde av tandläkare Erik Törnblad och hr U. Thulin. Floretten inleddes dagens tävlingar, och här blevo resultatet för FFF: Bertil Uggla 3 segrar, Cederin 1 seger och Westergren ingen seger samt för SAF: Forsell 1 seger, Freese och Skarstedt vardera 2 segrar.

På värja blevo resultaten: SAF: de Besche 1 seger, Thorburn och Akerberg vardera 2 segrar, samt för FFF: Dyrssen 3 segrar, Lindström 1 och Ericson ingen seger. På sabel blevo resultaten för SAF: Ljungquist 3 segrar, Andrén och Westergren vardera 1 seger samt för FFF: Granfelt 2 segrar och Ryttrarprinsen och Welin vardera 1 seger.

Ryttrarprinsens vandringspris, som i följande till FFF, erövrades sålunda nu av SAF:s unga garde, välförtjänt och populärt. Som ytterligare påbröd erhöi SAF därtill fröu Murrays vandringspris för bästa prestation under tävlingarna, och vilket tävling skall ske inom föreningen enligt styrelsens närmare beslut.

okt. 1932.

De unga segrade i fäktmatchen.

Hötens första mera betydande fäktvinnemang, lagtävlingen mellan F. F. F. och S. A. F. F. om prins Gustaf Adolfs vandringspris, som ägde rum på fredagen i samband med en soaré på Royal, blev en stor succé med god sport och den bästa stämning bland den talrika publiken, bland vilka främst märktes hertigparet av Västerbotten samt prinsessan Ingrid.

Tävlingen började redan kl. 3 e. m. i Royals festvåning, som emellertid visade sig vara väl liten för att fäktingen skulle bli njutbar för åskådarna, varför man på kvällen flyttade över till Grands spegelsal, en anordning som säkerligen i hög grad bidrog till festens framgång.

Laguppställningen var följande: på florett: för F. F. F. — kaptenerna Bertil Uggla och Cederin samt fänrik Westergren och för S. A. F. F. — fänrik Freese samt kandidaterna Forsell och Skarstedt; på värja: för F. F. F. — kaptenerna Dyrssen och S. Ericson samt löjtnant Lindström och för S. A. F. F. — löjtnant Thorburn, aspirant Akerberg samt kandidat de Besche.

på sabel: för F. F. F. — prins Gustaf Adolf samt löjtnanterna Granfelt och Welin och för S. A. F. F.: kadett Ljungqvist samt kandidaten Vesterberg och Andrén.

Efter förmiddagens sex matcher var ställningen: på florett 4-2 till S. A. F. F:s favör, på värja 3-3 samt på sabel 4-2 även till S. A. F. F:s fördel. Ungdomarna hade således en klar ledning på både florett och sabel, medan ställningen på värja var lika med 3-3. Det var således med stor spänning som man kl. 8 på kvällen ställde upp till de två finalmatcherna på varje vapen.

S. A. F. F. icke blott försvarade sin ledande ställning på florett och sabel utan vann också överraskande värjan med 3-4 och erövrade därmed prinsens vackra vandringspris. Ungdomarna äro således nu framgångsrika och för fäktingens utveckling är detta högt värderat. Tävlingen dömdes av Mattis Ehnbert.

I de indelade matcherna vann Thofelt över Lindman på värja med 10-6 och Freese över Thulin på sabel med samma resultat. Efter fäktingen vidtog supé och dans i Royals vinterträdgård.

J. D.-t.

Bengt Uggla blev mästare på florett.

23.4.32.

Synnerligen jämna och vackra matcher.

S. M. i fäkting avancerar program enligt och fredagen ägnades åt senior-mästerskapet på florett till vilket 11 aspiranter ställde upp — d. v. s. av de anmälda saknades K. Armann, B. Lindman och Cavell. I två försöksrunder gullrades de för dagen mindre lyckliga bort, d. v. s. Forsling och Welin, F. F. F., Kornerup, S. A. F. F., och Skarstedt, I. 19. Redan försöken bjödo på mycket trevlig och osedvanligt mjuk fäkting och även finalen blev av det bättre slaget, fast spelet då helt naturligt blev en aning hårdare. Ett välgörande lugn vilade över det hela och några pårusningar och eljest ofta vanliga sluggermeter förtekomma icke alls. Som sagt, finalen blev vacker och ytterligt jämn. Det hängde faktiskt på sista assauten vem som skulle bli mästare — Bengt Uggla eller Thulin. Det var Arne Freese som var vägmästare, ty vann han över Thulin blev Uggla ensam om ett nederlag, i annat fall bleve det omfäkting om mästerskapet mellan fjolårsmästaren och Thulin. Spänningen hölls sannernligen vid makt. De båda klubbkamraternas strödo årligt och koncentrerat, följde troget stöt efter stöt till ställningen 4-4, då Freese satte allt på ett kort i en snabb attack som tog — och saken var klar.

Resultat: 1) Bengt Uggla, F. F. F., svensk mästare, Lord Desboroughs pokal och den nyuppsatta Ripokalen, 5 segrar, 14 mottagna stötter; 2) A. Freese, S. A. F. F., 4 segrar, 19 mottagna och 26 utdelade stötter; 3) D. Akerberg, S. A. F. F., 4 segrar, 18 mottagna och 24 utdelade stötter; 4) N. Thulin, S. A. F. F., 4 segrar, 26 mottagna stötter; 5) B. Cederin, F. F. F., 2 segrar; 6) B. Personne, S. G. F., 1 seger, 29 mottagna, 23 givna stötter; 7) O. Edlund, Luleå F. K., 1 seger, 29/16 stötter.

Bengt Uggla fäktade med kraft och segervilja och ovanligt rent. Säkerhet hans hitills bästa mästerskapsprestation. Freese var den bäst skolade av samtliga och gjorde en hel del verkligt vackra saker. Akerberg excellerade som vanligt i ett effektivt försvar men var för dagen även lycklig med sina eljest relativt svaga attacker. Thulin hade onedliden en hel del otur, men verkade även något ur slag i frågan om sina eljest goda anfall. Cederin, som ett par års tid med stor framgång fäktat i London, visade god stil och en mindre vanlig koncentration i spelet. Hans effektiva räckvidd motsvarade emellertid icke resurserna, eljest hade mästerskapet suttit än osäkrare. Birger Personne gjorde en populär insats i sin lätta och eleganta stil. Med någon skolfäkting skulle även han vara ytterligt farlig. Edlund slutligen vann sin försöksrunda, men var på kvällen allt för passiv för att få med utgången att göra. Glimtvis stack dock den verkliga förmågan igenom och han kommer säkert igen.

På lördagen börjar det stora slaget om kungens kanna med 18 anmälda lag. Poikalförvararna, Sveagårdisterna, ha förlorat Drakenberg sedan i fjol och den försvagningen blir nog ödesdigra. A. 1 kommer med ett verkligt kanonlag, Upplands regemente har tränat intensivt, Bodens artilleriregemente är långt ifrån befärligt, Livregementet till häst har ett gott lag med bl. s. prins Gustaf Adolf, Bohuslänningarna komma med en beprövad trio under major Grevillius' ledning, och Flygvapnet har mobiliserat ett starkt lag med major A. Lundström i täten. Flottan möter med bl. a. 5-kampsegraren Okensterna o. s. v. Utgången är ovissare än någonsin. Tävlingen börjar kl. 9 och pågår framåt middagen

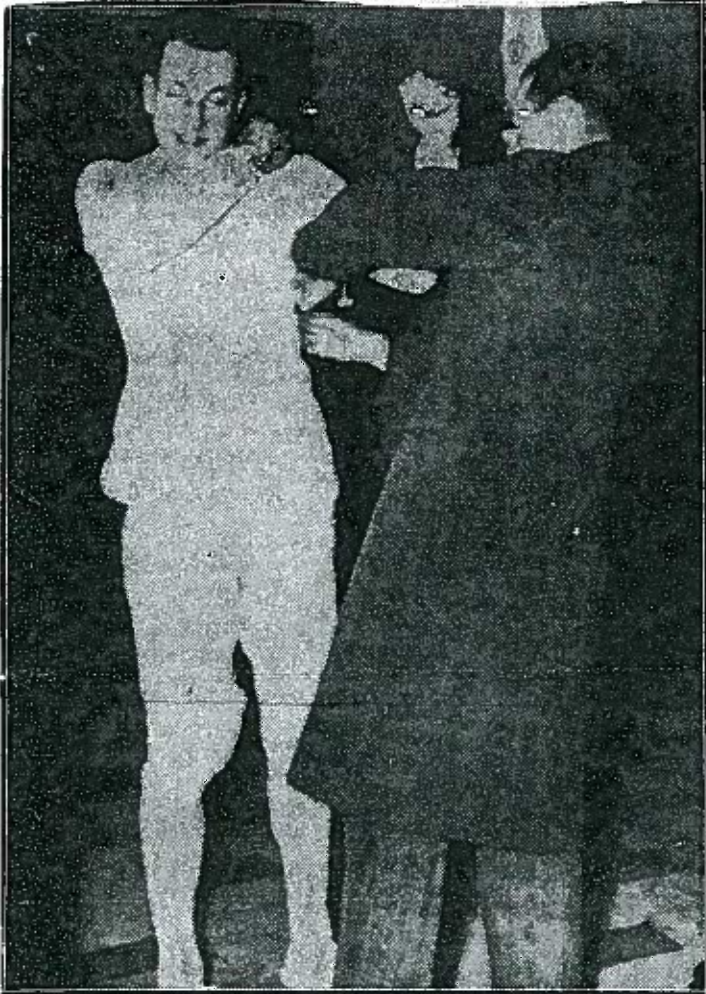
1932.

6.12.32. SAF:s årsmöte. d. 6/12 32.

Stockholms allmänna fäktförings årsmöte var talrikt besökt och förlöpte gemytt under tandläkare Törnblads ordförandeskap. Styrelse och revisorer omvaldes med acklamation, och därefter för rättades prisutdelning, varvid bland annat gymnasieledare Akerberg erhöi det Murrayska vandringspriset för året för bästa prestation vid lagtävling mot FFF. Vidare överlämnades av herr Josefsson en gammal förmäntigt ryttrarpestol att uppställas som pris under det kommande året.

1933.

1934

Olympiamästaren i femkamp Johan Gabriel Ozenstierna hjälper franske mästaren Schmetz, som erhållit en lättare armskada.

Franske mästaren led nederlag mot Åkerberg, Sverige

Finalisterna från första poulerna i värjäftningen klara.

1935

27/10 1935 FEMKAMPENS FACIT.

	38	8	18	34	39	= 12/P
	R.	F.	Sk.	S.	L.	Summa
1) von Boisman, I. 4 ..	4.5	+	2	+	9.5	+ 5 = 30
2) Thofelt, A. 1.	12.5	+	3.5	+	1	+ 2 = 32
3) Ozenstierna, Flottan 9	+	6.5	+ 10	+	8	+ 7.5 = 41
4) Lindström, A. 1.	4.5	+ 13	+	4	+ 19	+ 9 = 49.5
5) Bjuggren, Ing. 4 ...	10	+	5	+ 13	+ 21	+ 1 = 50
6) Almgren, A. 2.	4.5	+	6.5	+ 3	+ 24	+ 21 = 59
7) Lindman, A. 1.	4.5	+ 18	+	12	+ 14	+ 14 = 62.5
8) Gyllenstierna, K. 1.	15.5	+	9	+ 16	+ 6	+ 24 = 70.5
9) af Klintberg, A. 1 ..	11	+ 28.5	+	6	+ 15	+ 12 = 72.5
10) Ribbing, A. 2.	24	+ 22	+ 20	+	4	+ 6 = 76

11) Tiselius, A. 1, 76, 12) Smith, Ing. 2, Bratt, K. S., 122, 28) Åkerberg, I. 1, 127, 77.5, 13) Ljungquist, K. 3, 77.5, 14) Tham, K. S., 79.5, 15) Hazellus, Ing. 4, 89, 16) I. 1, 134, 31) Lind af Hageby, Fl., 138, Hedberg, K. S., 91, 17) Cervell, Fl., 92, 32) Schött, K. S., 138, 33) Ljungquist, 18) Folcker, K. S., 97.5, 19) N. Dahlström, I. 1, 103, 20) Wernstedt, K. 3, K. 4, 140, 34) von Homeyer, I. 15, 142, 109, 21) Millquist, I. 15, 109, 22) Bolidén, 35) Tollbom, Ing. 2, 151, 36) Åhrberg, T. 1, 152.5, 37) Wahlgren, A. 6, 153, 38) Carlstedt, A. 6, 154.5, 39) Säll, Ing. 1, 156, 40) Ekström, K. S., 160.5, 41) Fredholm, A. 2, 160.5, 26) Rydenstam, A. 6, 120.5, 27)

SAF behöll mästartiteln för sabellag.
7/12 35 LYCKAD SOARÉ. 1935.

SAF:s unga lag, bestående av H. de Besche, A. Freese och D. Åkerberg, behöll mästartiteln även för det kommande året på sabeln. Det blev en mycket överlägsen seger, med 10 poäng mot 6, och ändå hade FFF ett sådant kanonlag som H. Granfelt, Bo Lindman och Ivar Tingdahl. Freese var bäst av SAF:arna och Granfelt bland FFF:s representanter. Kapten Bengt Ugglå dömde finalen på sitt snabba, trevliga sätt, och som jurymän fungerade fäktarna i tur och ordning.

Innan man kom så långt som till finalen hade dock åtskilligt hänt under dagens lopp. Försöken påbörjades nämligen redan kl. 16, då SAF:s första lag slog ut SAF:s andra lag med 14-4, och FFF därpå i sin tur besegrade SAF II med 12-6. Även under försöken var det Freese och Granfelt som voro överlägsna, och båda gingo oslagna vidare mot finalen. Finalen ägde rum kl. 20 i den trevliga fäktlokalen, Kommendörsgatan 15, inför en fulltalig och sakkunnig publik, bland vilken man såg italienske legationssekreteraren med maka, överstelöjtnant S. Drakenberg, kommandörkapten G. Lindström, major G. Dyrssen, Svenska fäktförbundets vice ordförande, kapten U. Broms, femkampschefen, kapten E. Drakenberg m. fl.

Kvällen inleddes med att kapten Bo Lindman under allmänt jubel och ovationsartade applåder meddelade att ingenjör Hans Drakenberg tilldelats Svenska Dagbladets guldmedalj för årets förnämsta idrottsbragd. Härpå framträdde ingenjör Carl Möller och bjöd på lutsång samt en synnerligen "trovärdig" berättelse om en duell på Culambranga, vars största behållning utgjorde "ärtplantering genom kulsprutor". Glokær Well demonstrerade därefter på ett medryckande och humoristiskt sätt först teoretiskt och sedan praktiskt boxningskonsten med tillhjälp av två par boxare, bland vilka särskilt svenske mästaren i weltervikt, Henry Pettersson, och Birger Larsson gävo ett vackert prov på sin sport. Så följde slutligen sabelfinalen, och därefter prisutdelning, som förrättades av fäktförbundets vice ordförande, kapten U. Broms.

Allan.

Åkerberg iaktar ej oavsett florett, men saknar begrepp om grunderna för värjospelst. Kan bli bättre.

Stockholm den 22. november 1935.

ÅKE GRÖNHAGEN.

Major.